

1916-02-15

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet på brevet

General comment:

Silkerester fra fabrikken: Astrid var nogle år gift med Alfred Goldschmidt, som var direktør for en pelsfabrik i Malmø.

Valdal, Valby Langgade 30, var et nedlagt gartneri i Valby i København, hvor adskillige af Fynboerne i årenes løb boede til leje. Bygningen blev nedrevet i 1930.

Sender's location:

4., Rolfsvej 17

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet øverst side 1

Mentioned people:

Lise Abrahams

Thora Branner

Vilhelm Branner

Louise Brønsted

Adam Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Adolph Larsen

Jørgen Schou

Laura Warberg

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 0998

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Skrevet af ukendt person:]

"Agraren", Junges mand.

Kvartalsdranker.

Rolfsvej 17^a d 15/2 -16.

Kære lille søde Junge!

Tusind Tak for Brevet! åh, Junge det var akkurat som i gamle Dage, da vi skrev lange Breve til hinanden – da hele Verden altid stod i Flamme – og det, der flammede, var vore egne elskovsfyldte Hjerter -

Og Dit Brev nu – ja, Indholdet skifter med Alderen i os – naturligvis - men det var nærmere dét: at få et 8 sides Jungebrev, der betog mig. I alle de

sidste år har jeg kun fået Breve på 1-1½ Side fra Dig – altid havde Du Tusinde Ting om Ørene og påstod, at Du helt havde glemt at skrive Breve;

jeg nyder at tænke på, at Du nu endelig har Masser af Tid for Dig – og endelig engang kan få hvilet ud. Jeg vilde så gerne kunne opmuntre Dig

lidt i Din Bekymring; jeg tænker på Dine egne Ord, at han vist aldrig har vidst rigtig hvor meget der stod på Spil for Jer alle, hvis han ikke tog sig

sammen; men alt dette sidste må dog ganske sikkert kunne lære ham det – jeg synes ikke, Du behøver at se så håbløst på det. Tænk blot, hvor

mange der helbredes helt – hvorfor så ikke han! Der er jo dog en god Grund i ham og megen Karakter, selv om den har svigtet hidtil på dette

ene Punkt. Ja, jeg er jo en uforbederlig Sangviniker og kan ikke se anderledes på det. – Nej, Junge, jeg havde nu ikke "skruet Livslysten lidt

op" til Ære for Dig i mit forrige Brev – men jeg er altid skruptosset og ellevild af Glæde, når Sjums og Adam besøger mig. Det er altid så

lykkelige Dage, de længes efter mig og Henrykkelsen er gensidig. De er rørende taknemmelige for alt, hvad jeg gør for dem og for hele min

Menage. Vi var om Søndagen i etnografisk Musæum sammen med Mogens og Lise Abrahams: Mogens kunde det hele udenad og var en

glimrende Vejviser. Det var en stor Fornøjelse for alle Parter. - . Skrev jeg, at jeg nu lærer Stenografi? i det Haab at kunne få en

Kontorplads engang, jeg kan ikke rigtig finde mig i bestandig at tage imod alle de Penge fra Alfred – 100 om Måned – og som Forholdene nu

engang er for mig. Jeg er rasende sparsommelig – bruger c 75 om Måned til alt (Husleje – Vand – Gas – Lys – Brændsel – etc) 25 Kr

sættes af til Extraudgifter, jeg mangler jo endnu flere Ting, købte desuden en dejlig Ulster – 50 Kr! så flot en Kåbe har jeg aldrig ejet i mine

Velmagtsdage som rigtig gift. Men altså – jeg sparer også gevaldig. For lidt siden solgte jeg alle Vinflaskerne fra Mors Sygdom for 35 Øre – det er til Parken i Dag. Og nu skal Du høre en kostelig Historie. Vilhelm havde

allerede i Efteråret bestilt en Del Slips af mig; det første syede jeg med det samme – og forærede ham – derved var det, han bestilte flere. Jeg har nemlig fra Malmø liggende en Del Silkerester, som jeg fik på Fabriken. Nå, nu i denne yderst fattige Februar Måned, hvor man endnu halter efter Julen, Horsensrejsen o s v – så tog jeg mig altså sammen og syde 3 flotte Slips, som jeg drog ud med i Søndags til Vanløse. "Men Gud Tutte – så mange Blomster?"

"Ja, Dis – ved Du ikke, det var Vilhelms Fødselsdag i Fredags?"

II/ Jeg himler op – beklager – undskylder og overfalder af bange Anelser. Noget efter kommer Vilhelm. Tutte siger: "her skal Du se tre fine Slips, Dis forærer Dig!"

Jeg smilte tvungent – fandt Spillet og yderst slet – der havde jeg gået og regnet og regnet og spurgt alle, der kom til mig, hvad jeg kunde være bekendt at tage for dem – man mente, 5 Kr for alle tre var uhyre billig, jeg svimlede blot ved Tanken om 4 Kr – nok til at leve af en hel Uge. Og dér lå alle glade Forhåbninger! men det var nu alligevel ganske grinagtig! Jeg må i denne Forbindelse fortælle Dig endnu en Historie. Tutte var til Indvielse af en ny Villa hos en Familie derude. Gæsterne førtes ud i Gården for at høre et ganske enestående Ekko – 5-6 Gange gentages Ordet med fuldkommen Tydelighed. Blandt Gæsterne var en meget gammel og meget fin Herre – Geheimekonferens eller sådan noget – han beder om Tilladelse til at forsøge – alle tier ærbødig – den gamle Herre råber: Sludder - -

Men ak, Ekkoet tog sig ikke af det store Es – hvorimod Resten klang 5-6 Gange – højt og tydeligt. Ingen havde Konduite til at afbryde Virkningen var uforglemmelig!

Nå, nu skal jeg hen og slide i det igen – jeg stenograferer og skriver på Maskine – om lidt skal jeg ud og lave Middagsmad: en Griseta med Kartoffelsalat til og eventuelt Byggrød, hvis Ånden kommer over mig, men det er Lapseri at nyde to Retter Mad. I Morgen er jeg bedt til Middag hos Ellen Branner – vi to alene – det bliver nok hyggeligt, hun bor henrivende, en Ungkarlekvind som jeg, men mere forfinet – hun har sin Mors gamle fine Møbler, Klaver etc. (Jeg sukker efter Klaver) Torsdag og Fredag i Valdal – ligeledes Søndag – dette forklarer jo, at man kan leve af 4 Kr. om Ugen! I Aften skal Buf og jeg t ["t" overstreget] i Dagmartheatret – Lukke sender mig Billetter.

Jeg skriver ikke noget om Buf – for så bliver det alt sammen om Buf – som for mig er – det Hele!

Åh, Junge – de 11 skrækelige År i Malmø – hvad gør det alt sammen når man senere skal opleve alt dette!

Man bør nyde Lykken, mens den er der – for vi véd jo, at den er væk med det samme og altid betales i dyre Domme.

Gid Du kunde se min Kvist – her er guddommeligt Junge, og har aldrig før vidst, hvor dejligt det var at have et Hjem. Jeg nyder Dagenes Ensomhed – om Aftenen er jeg aldrig alene.

Ja, nu Farvel lille søde Junge, skriv igen, han læser endnu ikke Dine Breve.

Din altid

Dis

"Agneren", jungs mand.
Hverhalsdrømtes.

Ræfvej 17⁴ d 15
2 - 16.

Kære lille søde fange!
 Tusind Tak for Brevet: eh, fange
 det var akkurat som i gamle
 Dage, da vi skrev lange Breve
 til hinanden - da hele Verden
 altid stod i Flammer - og
 det, det flammede, var vores
 egne elskens frække Gæder -
 Og det Brev min - ja, Fushallet
 skiftes med Alder i os -
 naturligvis - men det var nærmest
 det: at få et Søde, fangebrev,
 der betrag mig. I alle de sidste
 år har jeg kun fået Brev på 1-1½
 Side fra Dig - altid havde Du
 Tusinde Ting om Gæne og påskad,
 at Du helst havde glemt at skrive
 Brev; og nyder at tænke på, at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Di mit endelig har Maaned af
Tid for dig - og endelig engang
kan jeg lovet at. Jeg vilde si
gerne kunne opvandre dig lidt
i Din Besyngning; jeg tænker p
dine egne Ord, at han end aldrig
har vidst rigtig hvor meget det
i Tid p' Spil for Jer alle, men
han ikke tog sig sammen, men
at det ikke vilde mig dog ganske
si kendt kunne være ham det - og
siger ikke, Di behøver at se at
hiklart p' det. Tak blot, hvor
mange der belæder, helt - langt
at ikke kan! Der er jo dog en god
Grund i ham og meget Karaktar,
selv om der har været lidt til,
for detke om Punktet. Og, og er
jo en i forbederlig Sangviser og
kan ikke se andetledes p' det.
- Og, forresten, jeg havde mit ikke
i skrevet sin gamle lid af "til Ore

for dig i mit fornig - Brev - men
jeg er altid skruppløs og
eller end af Plads, når Jesus og
Adam berøver mig. Det er altid i
lyskelig - Dage, I de Berge efter mig
og Henry hvilken og samtidig. De er
brændende taknemlige for det band
Hj. is for dem og for hele min besægt.
Hj. var om Sindslyst i etnografisk
sammen sammen med Mogens og sine
Abraham; Mogens har de det hele
indend og var en p' brennende brygger.
Det var en storartet komiske for
alle Taler. -

Skrev jeg, at jeg mit lever Skerografi?
i det Tid at kunne si en Skerografi
engang, jeg kan ikke rigtig finde mig
i det Tindly at tage ind alle de
Tunge for Altid - is om Minnen - og
for Forholdene mit engang og for mig.
Hj er rasende harmonisk - bringer
Hj 75 om Minnen til det (Skulde -
brud - is - is - is - is - etc) 15/12
vedde af til et Håndgilde, og mangler
for ind i flere Ting, lidt den er

BB0988

deglig Klæder - 50/4r ! i° flad en Pæke
har jeg aldrig ejet i min Velmagtsdage
som rigtig gift. Men aldri - og spær
spisgesældig. For lidt siden sælge og
alle Vinflaskerne fra Mons Sygdom
for 35 Ore - det er til Parken i Dag.
Om vi skal Du høre en kække Historie.
Wilhelm havde allerede i Efteråret
bestilt en del Skips af mig; det
finde orde og med det samme -
og frøede ham - dermed var det,
han bestille flere. Og har nemlig
for Malin's liggende en Del Silkestrømper
som jeg fik på Fabrikken. Nu, om i
denne yderst fattige Februar-
måned, har man endnu halter efter
filen, Karsenssepen osv - i° tag
af mig aldri sammen og sæde
3 flade Skips, som jeg drøp ind
med i Søndag til Vaulæse. " Men Gud
Dukke - i° mange Blomster? "

" Ja, Dis - med Di ikke, det var
"Wilhelms Fideledag: Torsdag? "

II/
Jeg hindeles op - beklager -
sandskyldes - - og overføde
af mange Anelser. Næst efter
Kammer Vilhelm. Turke siger:
"her skal du se to fine Pils, der
jvæner sig."

Jeg smilte tungent - fandt
Spillet, derat slet - der havde
jeg gæst og regnet og regnet og springt
alle, der kom til mig, hvad jeg kunde
nære bekendt at tage for dem -
man mente, $5\frac{1}{4}$ for alle to var
i høje billig, jeg skinnede blot med
Tanken om $4\frac{1}{2}$ - nok til at blive
af en hel Uge. Og der er alle
glade Tørstbringer! men det
var min selvsnekkelse ganske springt!
Jeg min i denne Tørstbringer for alle
der endnu en Historie. Turke var
til Indvielse af en ny Villa hos en
Familie derude. Derhoved findes ind i
Gården for at høre et ganske lue =

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

27. marts Ekko - 5-6 Gange
genløst Orkel med fuldbrænd
Uydelighed. Blandt Rebet
var en meget gammel og meget
fin Herre - Rebet konferens eller
anden noget - han ledet om Tils-
kaldte til at foresige - alle
tiet at bidt - den gamle Herre
rebet: P. Thidder
Men ak, Ekkoet tog sig ikke
af det store Or - kværsmad
Rebet slang 5-6 Gange
- højt og lydligt. Fugen havde
Kondens til at af bogde - betinget
var en fenglemmelig.

Sk. m. skal jeg hen og slide:
det igen - 1/2 skovsager og
skovsager for maskine - om lidt
skal 1/2 skov og lave Middagsmad:
en Griset med Karaffelalder og
eventuelt Bøggød, hvis liden

kommer over mig, men det er
Lapseri at mig de 4's Rebet med.
Fugen er ved til bidt
har Ellen Brauner - i. t. s. alene
det bliver nok lyssigt, men
det henviseude - en ting karlekun-
som jeg, men mere forfined - men
har sin mors gamle fine Tils, til,
Klaver etc. (Jeg nikker efter Dancer)
Torsdag og Dødelig i Vakkal - Lykkelig
Søndag - det er forklaret 1/2, at
man kan leve af 4/16 om 1/2 en!
I aften skal Dødelig og 1/2 i
Dagmartheateret - Likkende
med Dillekter.

Jeg skinner ikke noget
om Dødelig - for vi blev det
alvorne om Dødelig - som
for mig er - det Hele!
2. skovsager - de 1/2 skovsager -
Rebet: Malin - hvad 1/2 det

BB0988

altsammen. Når man sidder
skal oplyse det dekke!

Man læs nyde Lykken, mens
den er der — for is veed jo, at
den er nok med det samme
og altid behales i dyre Døme.

Godt Dit kunde se him
Krist — her er guld dommet
fing og her aldrig for videt,
hvor dybt det var at have
et Igen. I nyder Dagens An-
sømted — om Aftener er og aldrig
alene.

Ja, min Darnel lille side fange,
skriv igen, kan læse uden ikke
Dine Breve. Din altid

Dit